

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 14 S

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Serbia, undertegnet i Oslo 17. juni 2015

*Tilråding fra Finansdepartementet 13. november 2015,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Innledning

Den 17. juni 2015 ble det i Oslo undertegnet en avtale til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt. Samtykke til undertegning ble gitt ved kongelig resolusjon 22. mai 2015. Finansminister Siv Jensen undertegnet avtalen på vegne av Norge, og finansminister Dusan Vujovic på vegne av Serbia.

Den gjeldende skatteavtalen mellom Norge og Serbia er fra 1983. Avtalen ble den gang forhandlet og inngått med Den Sosialistiske Føderative Republikk Jugoslavia. Etter oppløsningen av den jugoslaviske føderasjonen har skatteavtalen fortsatt å gjelde mellom Norge og Serbia som suksessorstat til Jugoslavia. Mange forhold tilsier at denne eksisterende skatteavtalen erstattes av en ny skatteavtale. Den nye avtalen er tilpasset landenes någjeldende skattesystemer, skatteavtalepolicy og endringer i OECDs mønsterskatteavtale, og gjenspeiler på en bedre måte de bilaterale relasjonene mellom Norge og Serbia. Finansdepartementet tok derfor i 2014 initiativ til forhandlinger om en ny skatteavtale.

Forhandlingene ble gjennomført ved to forhandlingsrunder i 2014, i juni i Oslo og i desember i Beograd. Ved avslutningen av den andre forhandlingsrunden ble et utkast til avtale parafert.

Den norske delegasjonen ble ledet av ekspedisjonssjef Stig Sollund.

Avtalen følger i stor grad OECDs mønsteravtale som i struktur og hovedtrekk brukes som modell for internasjonale skatteavtaler, og som med enkelte modifikasjoner er Norges utgangspunkt for forhandlinger. De viktigste avvikene fra OECD-mønsteret nevnes i merknadene til de enkelte bestemmelser nedenfor.

Avtalen er inngått på norsk, serbisk og engelsk. Som vedlegg følger den engelske og norske teksten.

2 Bemerkninger til de enkelte artiklene

Artiklene 1 og 2 angir avtalens personlige og saklige anvendelsesområde.

Ifølge artikkel 1 omfatter avtalen personer som er bosatt (hjemmehørende) i den ene eller i begge stater. Som person regnes foruten fysiske personer, også selskaper og enhver annen sammenslutning av personer, jf. artikkel 3 punkt 1 underpunkt 4.

Artikkel 2 inneholder en oppregning av hvilke skatter som for tiden omfattes av avtalen. Fordi Serbia ikke utligner formuesskatt, vil det ikke være noen risiko for dobbeltbeskatning av formue. Den nye skatteavtalen omfatter derfor ikke

formuesskatt. Dette innebærer at Norge, uavhengig av skatteavtalens regler, fortsatt vil kunne ilegge formuesskatt i henhold til skattelovens regler.

Artiklene 3 – 5 inneholder definisjoner av forskjellige ord og uttrykk som brukes i avtalen.

I motsetning til den gjeldende skatteavtalen, omfatter den nye avtalen også den norske kontinentalsokkelen, jf. artikkel 3 punkt 1 underpunkt 1. I likhet med våre øvrige skatteavtaler er det bestemt at avtalen ikke skal anvendes på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland.

De øvrige definisjonene i artikkel 3 følger i stor grad OECD-mønsteret. Et unntak er definisjonen av internasjonal transport i punkt 1 underpunkt 7, som også omfatter internasjonal veitransport.

Ord og uttrykk som ikke er definert i avtalen, skal gis den betydning som de har etter lovgivningen i den stat som i det enkelte tilfelle anvender avtalen, med mindre det går fram av sammenhengen at noe annet er ment.

Artikkel 4 definerer uttrykket «person bosatt i en avtalestat». Artikkelen er i tråd med OECD-mønsteret.

Etter punkt 1 omfatter uttrykket enhver person som er skattepliktig i Norge eller Serbia på grunnlag av domil, bosted, stedet for foretakets ledelse eller annet lignende kriterium i nasjonal rett.

Punktene 2 og 3 regulerer situasjonen hvor en fysisk eller juridisk person etter intern lovgivning i de to stater anses for å være bosatt (hjemmeørende) både i Norge og i Serbia. Når det oppstår dobbelt bosted for juridiske personer, følger det av punkt 3 at de kompetente myndigheter i avtalestatene ved gjensidig avtale skal søke å avgjøre hvor en slik person skal anses bosatt. Så lenge det ikke foreligger en gjensidig avtale, skal den juridiske personen ikke ha krav på noen nedsettelse eller fritak etter avtalen med mindre de kompetente myndigheter i fellesskap bestemmer noe annet. En slik regel som reduserer spillerommet for uønsket skatteplanlegging, er skissert som et mulig alternativ i kommentaren til OECD-mønsteret.

Artikkel 5 inneholder definisjonen av uttrykket «fast driftssted». Definisjonen fastsetter vilkår for skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som en person bosatt i den ene stat, oppbærer ved virksomhet i den annen stat.

Punktene 1 og 2 er i samsvar med OECD-mønsteret. Punkt 1 gir den alminnelige og grunnleggende definisjonen av «fast driftssted», mens punkt 2 nevner en rekke typiske eksempler på hva som omfattes.

Ifølge punkt 3 er stedet for et bygningsarbeid, et anleggs- eller et installasjonsprosjekt å anse som fast driftssted for foretaket bare såfremt det varer lenger enn ni måneder. Tidskravet avviker fra OECDs mønsteravtale, som setter grensen ved tolv måneder.

OECDs mønsteravtale har ingen bestemmelse om beskatning av tjenester i definisjonen av «fast driftssted», men i kommentarene til artikkel 5 er det tatt inn et forslag til en slik bestemmelse som kan benyttes av de stater som ønsker dette. Punkt 4 er basert på dette forslaget.

Punktet oppstiller vilkår for at tjenesteyting skal anses ytet gjennom fast driftssted, i to situasjoner som gjelder ved siden av hverandre. Etter punkt 4 underpunkt 1 vil tjenester som et foretak i en avtalestat utfører i den annen avtalestat, anses for å være drevet gjennom et fast driftssted i den annen stat når tjenesteytingen skjer gjennom en fysisk person som er til stede i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i enhver tolv måneders periode. Denne situasjonen vil typisk gjelde enkeltpersonforetak. Foruten tidskravet er det et vilkår etter dette alternativet at mer enn 50 prosent av foretakets brutto inntekt fra aktiv virksomhet i dette eller disse tidsrommene skriver seg fra tjenester utført i den andre staten. Ved avgjørelsen av om tidskravet er oppfylt skal alle opphold regnes med, selv om oppholdene er knyttet til ulike prosjekter, enten prosjektene har tilknytning til hverandre eller ikke. Punkt 4 underpunkt 2 gjelder tjenester som et foretak i en avtalestat utfører i den annen avtalestat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode, og disse tjenestene er utført for det samme prosjektet eller tilknyttede prosjekter gjennom en eller flere fysiske personer som er til stede og utfører slike tjenester i den annen stat. Her er fokuset på virksomheten som sådan, som kan være utført gjennom flere fysiske personer som yter tjenester for foretaket, og med et felles tidskrav for virksomhetens varighet (prosjektet eller prosjektene). Det er ikke noe inntektskrav etter dette alternativet.

Fast driftssted gjennom tjenesteyting i den andre staten reguleres både av punkt 4 i artikkel 5 og i artikkelens alminnelige definisjon i punkt 1. Innledningen til punkt 4 gjør det klart at dette punktet supplerer den alminnelige definisjonen, slik at fast driftssted etter særbestemmelsen kan foreligge i tilfeller som faller utenfor den alminnelige regelen. Fast driftssted gjennom tjenesteyting som inngår i bygningsarbeid, et anleggs- eller installasjonsprosjekt som omfattes av punkt 3 kan også være omfattet av bestemmelsene i punkt 4. I

slike situasjoner skal punkt 3 med sitt tidskrav gå foran bestemmelsene i punkt 4, slik at det ikke vil foreligge et fast driftssted etter punkt 4 når tidskravet i punkt 3 ikke er oppfylt.

Punkt 5 har regler om identifikasjon av tilknyttede foretak i en avtalestat som utfører tjenester eller arbeid på et bygnings- anleggs, eller et installasjonsprosjekt gjennom en eller flere personer i den annen stat. Reglene gjelder bare ved beregningen av tidskravene etter punkt 3 og punkt 4.

Punkt 6 angir enkelte unntak fra hva som ellers kunne ha blitt regnet som «fast driftssted» etter grunndefinisjonen av begrepet. I korthet går bestemmelsen ut på at innretninger utelukkende til bruk for lagring, utstilling eller utlevering av varer, eller til innkjøp av varer eller innsamling av opplysninger, ikke skal utgjøre et fast driftssted. Alternativene i underpunktene 5 og 6 har som tilleggskrav at aktivitetene er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet til det som er hoved- eller kjernefunksjonene i foretakets virksomhet.

Punkt 7 regulerer når en representant som ikke er uavhengig av foretaket, skal anses for å utgjøre et fast driftssted for foretaket. Det foreligger et fast driftssted etter denne bestemmelsen når personen har, og vanligvis utøver, fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, og virksomheten ikke er begrenset til aktivitet som nevnt i punkt 6.

Punkt 8 slår fast at en uavhengig representant ikke utgjør et fast driftssted for oppdragsgiver såfremt han opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

At et selskap i en stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap i den annen stat, medfører ikke i seg selv at selskapene anses som fast driftssted for hverandre, jf. punkt 9. Konserntilhørighet medfører følgelig ikke automatisk status som fast driftssted.

Artiklene 6–22 inneholder regler som fordeler beskatningsretten til ulike typer inntektserverv. Disse bestemmelsene har til formål å forhindre dobbeltbeskatning, dvs. at en skattyter blir skattlagt i begge stater av samme inntekt. De detaljerte reglene om de ulike inntektskategorier er avgjørende for om den primære beskatningsretten skal tilfalle den stat hvor inntekten skriver seg fra (kildestaten), eller den annen stat hvor skattyteren er bosatt. Hvor bestemmelsen gir en ikke-eksklusiv beskatningsrett til kildestaten, må vedkommende artikkel sammenholdes med artikkel 23 (unngåelse av dobbeltbeskatning) for å avgjøre hvordan dobbeltbeskatning skal hindres i bostedsstaten.

Skatteavtalen regulerer ikke trekk på forskuddsstadiet. Statene kan derfor velge å holde tilbake skatt etter den fulle satsen som følger av intern lovgivning. Hvis skatteavtalen anviser at en inntekt i kildestaten skal unntas fra beskatning i kildestaten, eller skattlegges der med en lavere sats enn den som følger av de interne reglene, må overskytende kildeskatt i så fall refunderes i ettertid.

Artikkel 6 fastsetter at inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger (kildestaten). Dette er i overensstemmelse med OECD-mønsteret.

Artikkel 7 inneholder regler om skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som et foretak hjemmehørende i en avtalestat utøver i den andre avtalestaten. Artikkelen er utformet i samsvar med OECDs mønsterartikkel slik den var innført til den ble omformulert i 2010. Få land utenfor OECD, har tatt den nyere mønsterartikkelen i bruk i sine skatteavtaler. Det samme gjelder flere land innen OECD. Serbia holder fast ved den tidligere formuleringen av artikkelen. Kjernen i innholdet av artikkelen er den samme, og det anses uproblematisk å anvende den tidligere utformingen av artikkelen i skatteavtalen med Serbia, slik vi inntil nylig har gjort i alle våre avtaler.

Etter punkt 1 kan inntekt fra forretningsvirksomhet bare skattlegges i den andre staten dersom virksomheten utøves gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan fortjeneste som kan tilskrives det faste driftsstedet i medhold av bestemmelsene i punkt 2, skattlegges i driftsstedetsstaten. Inntekt fra annen, ikke tilknyttet virksomhet i samme stat, faller derimot utenfor driftsstedets beskatningsgrunnlag.

Punkt 2 inneholder grunnregelen for fastsettelsen av det faste driftsstedets fortjeneste. Driftsstedet skal tilordnes en fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet dersom det hadde vært et særskilt, selvstendig foretak som utøvet samme eller liknende virksomhet under samme eller liknende forhold («selvstendighetsfiksjonen» og «armlengdeprinsippet»).

Artikkelens punkt 3 gir regler om hvilke kostnadsfradrag som skal innrømmes ved tilordningen av fortjeneste til det faste driftsstedet. Hovedpoenget i bestemmelsen er at fradrag for utgifter som tilfredsstiller kravet om tilknytning til virksomheten ved et fast driftssted ikke beror på hvilket sted kostnaden er pådratt.

Artikkel 8 gir regler om skattlegging av fortjeneste av internasjonal transportvirksomhet, som definert i artikkel 3 punkt 1 underpunkt 7.

Artikkelens punkt 1 avviker fra OECD-mønsteret, men følger et alternativ i kommentaren der det fastsettes at fortjeneste ved drift av skip, luftfartøy, eller kjøretøy som benyttes til veitransport, i internasjonal transport, bare skal kunne skattlegges i den stat hvor den skattyter som oppbærer fortjenesten ved driften, er hjemmehørende. Dette er i samsvar med fordelingen av beskatningsretten til slike inntekter i de skatteavtaler Norge har inngått i de senere årene. Kjøretøy for veitransport er lagt til etter ønske fra Serbia.

Etter punkt 2 skal fortjeneste ved drift av skip, luftfartøy og kjøretøy for veitransport som drives i internasjonal transport også omfatte inntekter ved bruk, vedlikehold eller utleie av containere når denne virksomheten skjer i tilknytning til aktivitet nevnt i punkt 1.

Punkt 3 klargjør at bestemmelsene i punkt 1 og punkt 2 også gjelder fortjeneste som et foretak i en avtalestat får gjennom deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

Artikkel 9 bygger på prinsippene i OECD-mønsteret og omhandler foretak med fast tilknytning til hverandre. Bestemmelsen gjelder assosierte selskaper, dvs. mor- og datterselskaper, samt selskaper under felles kontroll og ledelse. Den gir ligningsmyndighetene adgang til å forhøye et foretaks skattbare fortjeneste når denne er redusert som følge av at det i det økonomiske samkvem mellom dette og tilknyttede foretak, er anvendt forretningsvilkår som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak under tilsvarende omstendigheter. Når retting foretas i slike tilfeller, skal det anvendte forretningsvilkår for beskatningsformål erstattes med vilkår overensstemmende med den såkalte armlengdeavstanden, jf. skatteloven § 13-1. For å eliminere dobbeltbeskatning inneholder artikkel 9 også regler om korresponderende inntektsjustering i den andre berørte staten. Plikt til å foreta slik korresponderende justering forutsetter at denne andre staten er enig i inntektsforhøyelsen som ble gjort for det assosierte selskapet.

Artikkel 10 gjelder skattlegging av utbytte fra aksjeselskaper mv. Etter artikkelens punkt 1 kan utbytte skattlegges i den avtalestat hvor aksjonæren er bosatt. De samme inntektene kan også skattlegges i den stat hvor selskapet som utdeler utbyttet er hjemmehørende (kildestaten). Dobbeltbeskatning elimineres som angitt i artikkel 23. I punkt 2 underpunkt 1 er skattesatsen som kan benyttes av kildestaten begrenset til 5 prosent av brutto utbytte når den virkelige eier er et selskap

som direkte innehar minst 25 prosent av kapitalen i det selskapet som utdeler utbyttet.

Punkt 2 underpunkt 2 fastsetter at skattesatsen i alle andre tilfeller skal være 15 prosent.

I punkt 3 er det fastsatt unntak fra bestemmelsen om kildeskatt når den virkelige eier av utbyttet er regjeringen i en av avtalestatene. Etter underpunkt 2 omfattes Norges Bank, Statens pensjonsfond utland og enhver enhet som er opprettet av eller eies helt eller i det vesentligste av den norske stat, og som de kompetente myndigheter til enhver tid blir enige om.

Bestemmelsene i punkt 1 og 2 gjelder likevel ikke når den virkelige eier av utbyttet er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet eller selvstendige personlige tjenester, og virksomheten eller utøvelsen skjer gjennom et fast driftssted eller fast sted for selvstendige personlige tjenester i den annen avtalestat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, og de rettigheter som er grunnlaget for utdelingen av utbyttet reelt er knyttet til det faste driftsstedet eller det faste stedet. Etter artikkelens punkt 5 skattlegges i så fall utbyttet i samsvar med bestemmelsene i artikkel 7 eller artikkel 14.

Artikkel 11 omhandler renteinntekter og er utformet i tråd med OECD-mønsteret. Det er fastsatt at slike inntekter kan skattlegges i den stat hvor mottakeren av renteinntekten er bosatt, jf. artikkelens punkt 1.

Etter artikkelens punkt 2 kan de samme inntektene også skattlegges i den stat hvor rentene skriver seg fra (kildestaten), men dersom den virkelige eieren til renten er hjemmehørende i den andre avtalestaten, er den skattesats som kan benyttes begrenset til 10 prosent av brutto renteinntekter. Punkt 1 i protokollen inneholder en bestevilkårsklausul, som innebærer at dersom Serbia senere inngår en skatteavtale med et EU-land med lavere kildeskattesats på rentebetalinger, skal de kompetente myndigheter møtes med sikte på å diskutere en tilsvarende lavere sats også for Norge. Dobbeltbeskatning elimineres som angitt i artikkel 23.

I punkt 3 er det fastsatt unntak fra bestemmelsen om kildeskatt når mottakeren av rentene er den virkelige eieren av renteinntektene og slik rente er utbetalt til den andre avtalestatens regjering, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndighet, eller sentralbanken i den andre avtalestaten, eller en finansiell institusjon kontrollert eller eiet av avtalestatenes regjering eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndighet.

Artikkel 12 gir bestemmelser om skattlegging av royalty, jf. definisjonen av begrepet i artikke-

lens punkt 3. Etter artikkelens punkt 1 kan royalty skattlegges i mottakerens bostedsstat. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i kildestaten, men forutsatt at mottakeren av inntekten er den virkelige eieren, skal kildesatsen begrenses til 5 eller 10 prosent av brutto royalty for henholdsvis «kulturell» royalty jf. punkt 3 underpunkt 1, og «industriell» royalty jf. punkt 3 underpunkt 2. Punkt 1 i protokollen inneholder en bestevilkårsklausul, jf. omtalen under artikkel 11. Som for kildeskatt på utbytte og renter elimineres dobbeltbeskatning etter reglene i artikkel 23.

Det er for tiden ingen hjemmel i norsk skatte-lovgivning til å oppkreve kildeskatt av royalty som utbetales fra Norge til en rettighetshaver bosatt i utlandet.

Artikkel 13 omhandler skattlegging av formuesgevinster. Bestemmelsen bygger på prinsippet om at retten til å skattlegge en formuesgevinst bør tilligge den staten som var berettiget til å skattlegge avkastningen av formuesobjektet før det ble realisert.

Etter punkt 1 kan gevinst som erverves ved avhendelse av fast eiendom, skattlegges i den avtalestaten hvor eiendommen ligger.

Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted, kan i henhold til artikkelens punkt 2 skattlegges i den avtalestaten hvor det faste driftsstedet befinner seg. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av selve det faste driftsstedet.

I henhold til punkt 3 skal gevinst ved avhendelse av skip, luftfartøy, eller kjøretøy for veitransport i internasjonal transport bare kunne skattlegges i den staten hvor det foretaket som oppebærer gevinsten er hjemmehørende.

Punkt 4 fastslår at beskatningsretten etter punkt 3 også omfatter gevinst ved avhendelse av containere som nevnt i artikkel 8 punkt 2.

Etter punkt 5 kan gevinst ved salg av aksjer eller sammenlignbare rettigheter i et selskap hvor mer enn 50 prosent av deres verdi direkte eller indirekte skriver seg fra fast eiendom skattlegges i den avtalestaten hvor eiendommen ligger.

Alle andre gevinster skal utelukkende skattlegges i bostedsstaten, jf. artikkelens punkt 6.

Artikkel 14 gjelder skattlegging av inntekt ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester. OECD-mønsteret har fra og med 2000-versjonen ikke lenger noen særskilt regulering av utøvelse av selvstendige personlige tjenester. I stedet er bestemmelsene om slike tjenester integrert i artiklene som generelt gjelder for fortjeneste ved forretningsvirksomhet og «fast driftssted». Serbia foretrekker i likhet med mange andre land å

beholde en særskilt artikkel om skattlegging av selvstendige personlige tjenester, slik OECD-mønsteret tidligere hadde i artikkel 14. I norsk avtalepraksis er preferansen å følge den nye integrerte OECD-modellen, men en har også kunnet akseptere Serbias forslag på dette punktet i betraktning av at løsningene er innholdsmessig likeverdige. Tjenesteyting i foretak som ikke er ledd i personlig yrkesutøvelse omfattes av de alminnelige reglene for fortjeneste ved forretningsvirksomhet i artikkel 7 og reglene om «fast driftssted» i artikkel 5, herunder de ulike bestemmelsene der om fast driftssted ved yting av tjenester, jf. omtalen foran.

Etter artikkel 14 punkt 1 skal inntekter ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester skattlegges i den staten hvor yrkesutøveren er bosatt. Hvis yrkesutøveren i den annen avtalestat råder over et fast sted (kontor eller lignende) som tjener utøvelsen av hans virksomhet, kan sistnevnte stat også skattlegge den del av inntekten som kan henføres til et slikt sted. Den sistnevnte staten kan også skattlegge inntekten dersom oppholdet i denne staten i ett eller flere tidsrom til sammen overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode.

Punkt 2 i artikkelen klargjør hva som ligger i begrepet «selvstendige personlige tjenester», og nevner eksempler på aktiviteter og yrkesgrupper som kan falle inn under artikkelen. Oppregningen er ikke uttømmende. Det bemerkes at bestemmelsen bare omhandler selvstendige yrkesutøvere, og således for eksempel ikke en lege som holder foredrag eller lignende, men som for øvrig er fast ansatt arbeidstaker. Artister og idrettsutøvere er omhandlet særskilt i avtalens artikkel 17.

Lønnsinntekter er omhandlet i *artikkel 15*. Som i OECD-mønsteret tilkommer det den staten hvor lønsmottakeren er bosatt å skattlegge lønnsinntektene, med mindre arbeidet utføres i den annen avtalestat. I så fall har den staten hvor arbeidet utføres også rett til å skattlegge inntektene.

Det gjelder likevel et unntak på bestemte vilkår i artikkelens punkt 2 for kortvarige opphold, den såkalte 183-dagersregelen. Der klargjøres også at unntaket ikke kommer til anvendelse dersom det foreligger utleie av arbeidskraft.

Artikkelens punkt 4 gir regler for lønnsarbeid utført om bord på skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport i internasjonal transport, og bestemmer at slike lønnsinntekter bare kan skattlegges i den avtalestaten hvor arbeidstakeren er bosatt.

Punkt 5 inneholder en særregel for beskatning av lønnsinntekter fra arbeid på stedet for et bygningsarbeid, et anleggs- eller installasjonspro-

sjekt, og bestemmer at inntektene bare skal kunne skattlegges i den avtalestaten hvor arbeidstakeren er bosatt så lenge foretaket som utbetaler lønnsinntektene ikke har fast driftssted i den annen stat i henhold til artikkel 5 punkt 3. Tidsgrensen er der ni måneder. Regelen innebærer en utvidelse av bostedsstatens beskatningsrett av lønnsinntekter ved kortvarige arbeidsopphold, ved at 183-dagersregelen forlenges til inntil ni måneder. Regelen er inntatt etter ønske fra Serbia, og avviker fra OECD-mønsteret.

Artikkel 16 omhandler styregodtgjørelse. Slike inntekter kan skattlegges i den staten hvor selskapet er hjemmehørende.

Artikkel 17 fastsetter at underholdningsartister og idrettsutøvere kan skattlegges i den staten hvor virksomhet som artist eller idrettsutøver utøves.

Artikkelens punkt 2 inneholder en tilføyelse som tar sikte på å sikre at den staten hvor underholdningsartisten eller idrettsutøveren opptrer, har beskatningsrett også hvor vederlaget utbetales til en tredjemann, for eksempel et artistbyrå eller et selskap artisten har opprettet eller kontrollerer.

Etter punkt 3 er bostedsstaten gitt eksklusiv beskatningsrett der oppholdet i den staten hvor virksomheten utøves understøttes helt eller hovedsakelig av offentlige midler fra den ene eller begge avtalestatene, eller en av deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, eller hvis aktivitetene er utøvet som ledd i sportslige eller kulturelle utvekslingsprogrammer godkjent av begge avtalestater.

Artikkel 18 omhandler pensjoner, livrenter, trygdeytelser og underholdsbidrag. Artikkelen regulerer beskatningen av både private og offentlige pensjoner.

Etter artikkelen kan pensjoner, livrenter og trygdeytelser som betales fra en avtalestat til en person bosatt i en annen avtalestat, skattlegges både i den staten hvor inntekten skriver seg fra (kildestaten), og i den staten hvor mottakeren er bosatt. Kildeskatten er begrenset til 15 prosent av brutto pensjonsbeløp. Dobbeltskatning unngås etter reglene i artikkel 23.

I punkt 4 er det tatt inn en beskatningsregel for underholdsbidrag som betales fra en avtalestat til en person bosatt i den andre avtalestaten. Bestemmelsen skal sikre at bidragene ikke underlegges beskatning dersom det ved beregningen av bidraget i utbetalingsstaten er forutsatt at beløpet er fritatt for skatt.

Artikkel 19 omhandler lønn i offentlig tjeneste. Som hovedregel, og i samsvar med OECDs mønster, er den staten som utreder godtgjørelsen til-

lagt beskatningsretten. Denne hovedregelen gjelder imidlertid ikke når de angitte vilkår i punkt 1 underpunkt 2 er oppfylt. Dette gjelder lokalt ansatte personer som er statsborgere i den avtalestaten de arbeider, og andre personer som ikke har bosatt seg i arbeidsstaten bare for å utføre tjenesten. I slike tilfeller er det bare bostedsstaten som kan skattlegge inntektene.

Artikkel 20 fastsetter at studenter som er bosatt i den ene staten og som midlertidig oppholder seg i den annen stat for sin personlige utdanning eller opplæring, ikke skal skattlegges i den sistnevnte staten av pengebeløp som de mottar til slike formål fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21 omhandler virksomhet utenfor kysten (aktiviteter på kontinentalsokkelen). Artikkelen er i samsvar med norsk avtalemønster utformet bilateralt til tross for at Serbias territorium er innelukket uten kyst. I praksis får derfor bestemmelsene bare anvendelse for serbiske skattytere som erverver inntekt fra offshorevirksomhet og arbeid i Norge og ikke omvendt.

Punkt 1 fastsetter at artikkelens bestemmelser skal ha gjennomslagskraft innenfor sitt avgrensede område, uansett hva som måtte følge av avtalen for øvrig.

Punktene 2 og 3 omhandler næringsvirksomhet og fastslår at aktiviteter utenfor kysten knyttet til utforskning og utnyttelse av naturforekomster skal anses utøvet gjennom et fast driftssted i den stat hvor virksomheten foregår (Norge).

Det er fastsatt en nedre terskel med hensyn til omfang i tid for anvendelse av reglene i punkt 3. Det er bestemt at fast driftssted bare foreligger dersom virksomheten varer sammenlagt mer enn 30 dager i løpet av noen tolv måneders periode. Derved vil beskatningsretten ved kortvarige og sporadiske oppdrag på kontinentalsokkelen kunne tilkomme vedkommende foretaks hjemstat (Serbia), noe som både for skattemyndighetene og foretakene innebærer administrative fordeler ved slike tidsbegrensede oppdrag. De nærmere vilkårene som er fastsatt i punkt 3 underpunkt 1 og underpunkt 2 tar sikte på å hindre at 30-dagers fristen blir omgått ved at likeartede oppdrag blir utført av flere foretak med interessefellesskap.

Punkt 4 inneholder et unntak fra hovedregelen om at all virksomhet utover 30-dagers terskelen kan skattlegges i sokkelstaten. I følge første punktum skal fortjeneste ved transport av forsyninger eller personell til et område hvor det foregår offshorevirksomhet, eller mellom slike områder, bare skattlegges i den staten hvor foretaket som oppbeholder fortjeneste ved denne driften, er hjem-

mehørende. Det samme gjelder inntekt fra drift av taubåter og annet hjelpefartøy som er knyttet til slik virksomhet. Bestemmelsene her vil ikke ha praktisk betydning så lenge Serbia ikke har slike rederivirksomheter som omhandles.

I punkt 5 er det gitt bestemmelser om beskatning av lønnsinntekter i forbindelse med sokkelvirksomhet. Slik lønnsinntekt kan etter punkt 5 underpunkt 1 skattlegges i sokkelstaten fra første dag, men hvis arbeidsgiver ikke er bosatt i sokkelstaten, kan sokkelstaten kun beskatte lønnsinntekter såfremt arbeidet er utført i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 30 dager i løpet av noen tolv månedersperiode.

Punkt 5 underpunkt 2 omhandler inntekt fra lønsarbeid om bord på skip eller luftfartøy mv. som er omhandlet i punkt 4. Slik inntekt skal bare kunne beskattes i den staten hvor lønsmottakeren er bosatt.

Punkt 6 klargjør beskatningssituasjonen for visse avhendelsesgevinster som har tilknytning til den staten hvor aktivitetene på kontinentalsokkelen foregår (Norge). Det gjelder gevinst ved overføring av rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse av naturforekomster, eiendeler som i sokkelstaten benyttes i forbindelse med virksomheten utenfor kysten, eller aksjer eller tilsvarende rettighet hvis verdi skriver seg fra slike rettigheter eller slike eiendeler. Slike gevinster kan skattlegges i sokkelstaten.

Artikkel 22 gjelder annen inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet i avtalens øvrige bestemmelser («annen inntekt»). Bestemmelsen omfatter ikke bare inntekter av en annen art, men også inntekter fra kilder som ikke er nevnt i de øvrige bestemmelser i avtalen, herunder inntekt med kilde i et tredjeland. Slike inntekter skal bare kunne skattlegges i den staten hvor mottakeren er bosatt, med mindre inntekten er knyttet til et fast driftssted i virksomhetslandet. I så fall kan inntekten beskattes der. Bestemmelsen avviker fra OECD-mønsteret idet den åpner for at slik inntekt også kan beskattes i den annen avtalestat når inntekten skriver seg fra kilder i denne annen stat.

Artikkel 23 gir regler om framgangsmåten for å unngå dobbeltbeskatning i skattyterens bostedsstat. Både Norge og Serbia bruker den såkalte «kreditmetoden». Den innebærer at skattyterens hjemstat tar med utenlandsinntekten i sitt skattegrunnlag, men gir fradrag i utlignet skatt for den utenlandske skatten på inntekten. Norge som bostedsstat skal altså gi fradrag i utlignet norsk skatt for den skatt som er betalt i Serbia på samme inntekt, begrenset oppad til beregnet norsk skatt på den samme inntekten.

For inntekter som i henhold til avtalen er unntatt fra beskatning i Norge, kan Norge likevel ta slik inntekt med i beregningsgrunnlaget for skatten på denne personens gjenværende inntekt slik at eventuell progressivitet i skattesystemet bevares. Tilsvarende gjelder for Serbia.

Artikkel 24 inneholder bestemmelser om ikke-diskriminering.

Artikkel 25 regulerer framgangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler mellom de kompetente myndighetene i de to statene. Artikkelen etablerer en ordning for tvisteløsning som kan brukes i tillegg til, eller i stedet for, andre tilgjengelige rettsmidler.

Etter punkt 1 kan en skattyter som mener at det er truffet tiltak i den ene eller i begge stater, som medfører eller vil medføre en beskatning i strid med skatteavtalen, ta dette opp med den kompetente myndighet i den staten hvor han er eller mener seg bosatt. Fristen for å ta opp slike saker er tre år etter at skattyteren fikk den første underretningen om de tiltakene som medfører eventuell avtalestridig beskatning.

Den kompetente myndighet som mottar en slik henvendelse, kan ensidig løse saken dersom den mener at det lar seg gjøre. I motsatt fall følger det av punkt 2 at det kan tas kontakt med den kompetente myndighet i den annen stat med sikte på en gjensidig løsning.

Etter punkt 3 kan de kompetente myndigheter ved gjensidig avtale også løse vanskeligheter eller tvil om fortolkning av skatteavtalen. De kan også rådføre seg med hverandre med tanke på å unngå dobbeltbeskatning i de mulige tilfeller som ikke er løst i avtalen.

Artikkel 26 inneholder bestemmelser om utveksling av opplysninger. Bestemmelsen er i overensstemmelse med OECDs mønsteravtale. Oppdatering av avtalebestemmelser om slikt administrativt skattesamarbeid er et viktig formål ved reforhandling av eldre skatteavtaler.

Artikkel 27 inneholder særlige regler for medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat.

Artiklene 28 og 29 inneholder sluttbestemmelser (ikrafttredelse og opphør).

Etter artikkel 28 skal statene underrette hverandre når de nødvendige tiltak for å sette avtalen i kraft er gjennomført. Avtalen trer i kraft på datoen for den siste av disse underrettelser og får deretter virkning for alle skatter av inntekter som utbetales på eller etter første dag i januar i det kalenderåret som følger etter det året avtalen trer i kraft. Den gjeldende skatteavtalen mellom Norge og Den Sosialistiske Føderative Republik opphører mellom Norge og Serbia fra tidspunktet den nye avta-

len trer i kraft og vil ikke lenger ha virkning fra den datoen den nye avtalen får virkning. Dette gjelder både for skatt av formue og skatt av inntekt som refererer seg til inntektsår før den nye skatteavtalen har virkning.

Protokollen er en integrert del av avtalen. Punkt 1 er omtalt under artikkel 11 og artikkel 12. Punkt 2 fastslår at «regjeringen i en avtalestat» i artikkel 11 punkt 3 omfatter Statens pensjonsfond utland.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Serbia, undertegnet i Oslo 17. juni 2015.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Serbia, undertegnet i Oslo 17. juni 2015 i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

**til vedtak om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom
Norge og Serbia, undertegnet i Oslo 17. juni 2015**

I

Stortinget samtykker til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Serbia, undertegnet i Oslo 17. juni 2015.

Vedlegg 1

**Convention between the
Kingdom of Norway and
the Republic of Serbia for
the Avoidance of Double
Taxation and the
Prevention of Fiscal
Evasion with Respect to
Taxes on Income**

**Overenskomst mellom
Kongeriket Norge og
Republikken Serbia for å
unngå dobbeltbeskatning
og forebygge
skatteunndragelse med
hensyn til skatter av
inntekt**

The Government of the Kingdom of Norway and the Government of the Republic of Serbia,

desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income, with the view to establishing stable conditions for comprehensive development of economic cooperation and investment between the two countries, have agreed as follows:

*Chapter I***Scope of the Convention***Article 1***Persons Covered**

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

*Article 2***Taxes Covered**

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

Kongeriket Norges Regjering og Republikken Serbias Regjering,

som ønsker å inngå en overenskomst for å unngå dobbeltbeskatning og forebygge skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt, med sikte på å etablere stabile vilkår for styrket økonomisk samarbeid,

er blitt enige om følgende:

*Kapittel I***Overenskomstens anvendelsesområde***Artikkel 1***Personer som omfattes av overenskomsten**

Denne overenskomst gjelder for personer som er bosatt i en av eller i begge avtalestatene.

*Artikkel 2***Skatter som omfattes av overenskomsten**

1. Denne overenskomst gjelder for skatter av inntekt som pålegges på vegne av en avtalestat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt eller av deler av inntekten, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av den samlede lønn betalt av foretak, så vel som skatter av verdistigning.
3. De eksisterende skattene som overenskomsten gjelder for er:

1) in Norway: (1) the national tax on income; (2) the county municipal tax on income; (3) the municipal tax on income; (4) the national tax relating to income from the exploration for and the exploitation of submarine petroleum resources and activities and work relating thereto, including pipeline transport of petroleum produced; and (5) the national tax on remuneration to non-resident artistes; (hereinafter referred to as “Norwegian tax”); 2) in Serbia: (1) the corporate income tax; (2) the personal income tax; (hereinafter referred to as “Serbian tax”). 4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.	1) i Norge: (1) inntektsskatten til staten; (2) inntektsskatten til fylkeskommunen; (3) inntektsskatten til kommunen; (4) skatten til staten av inntekt vunnet ved undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum; og (5) skatten til staten på honorar til utenlandske artister; (i det følgende kalt «norsk skatt»); 2) i Serbia: (1) inntektsskatten for selskaper; (2) inntektsskatten for personer; (i det følgende kalt «serbisk skatt»). 4. Overenskomsten skal også gjelde for alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de eksisterende skattene blir utskrevet etter tidspunktet for undertegningen av overenskomsten. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal underrette hverandre om enhver viktig endring som er foretatt i deres skattelovgivning.

Chapter II

Definitions

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention:
 - 1) the term “Norway” means the Kingdom of Norway, and includes the land territory, internal waters, the territorial sea and the area beyond the territorial sea where the Kingdom of Norway, according to Norwegian legislation and in accordance with international law, may exercise her rights with respect to the seabed and subsoil and their natural resources; the term does not comprise Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian dependencies (“biland”);
 - 2) the term “Serbia” means the Republic of Serbia, and when used in a geographical sense it means the territory of the Republic of Serbia;
 - 3) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Norway or Serbia as the context requires;

Kapittel II

Definisjoner

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Følgende uttrykk i overenskomsten har denne betydning:
 - 1) «Norge» betyr Kongeriket Norge, og omfatter landterritoriet, indre farvann, sjøterritoriet og områdene utenfor sjøterritoriet, hvor Kongeriket Norge, i overensstemmelse med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster. Utrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
 - 2) «Serbia» betyr Republikken Serbia, og i geografisk forstand, territoriet til Republikken Serbia;
 - 3) «en avtalestat» og «den annen avtalestat» betyr Norge eller Serbia slik det fremgår av sammenhengen;

- 4) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- 5) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- 6) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- 7) the term “international traffic” means any transport by a ship, aircraft or road vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, aircraft or road vehicle is operated solely between places in a Contracting State;
- 8) the term “competent authority” means:
- in Norway, the Minister of Finance or the Minister's authorised representative;
 - in Serbia, the Ministry of Finance or its authorised representative;
- 9) the term “national”, in relation to a Contracting State, means:
- any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State; and
 - any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.
- 4) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
- 5) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
- 6) «foretak i en avtalestat» og «foretak i den annen avtalestat» betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en avtalestat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen avtalestat;
- 7) «internasjonal transport» betyr enhver transport med skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport drevet av et foretak i en avtalestat unntatt når skipet, luftfartøyet eller kjøretøyet går i fart bare mellom steder i en avtalestat;
- 8) «kompetent myndighet» betyr:
- i Norge, finansministeren eller den som har fullmakt fra ministeren;
 - i Serbia, finansdepartementet eller den som har fullmakt fra denne;
- 9) «statsborger» i en avtalestat betyr:
- enhver fysisk person som har nasjonaliteten til eller er statsborger av denne avtalestat; og
 - enhver juridisk person, interessentskap eller sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i denne avtalestat.
2. Når en avtalestat på et hvilket som helst tidspunkt bruker bestemmelsene i denne overenskomsten, skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket på dette tidspunkt har etter lovgivningen i denne stat med hensyn til de skatter som overenskomsten gjelder for. Den betydning uttrykket har etter skatte-lovgivningen i denne stat, gjelder fremfor den betydningen uttrykket har etter annen lovgivning i denne stat.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes

Artikkel 4

Bosatt

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en avtalestat» enhver person som etter lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bosted, stedet for ledelse, eller ethvert annet lignende kriterium, og omfatter også denne stat

that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - 1) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - 2) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - 3) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - 4) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of the Convention, having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by this Convention except to the extent and in such a manner as may be agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed

og dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Dette uttrykket omfatter imidlertid ikke personer som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge avtalestater, skal personens status avgjøres etter følgende regler:
 - 1) personen skal anses for bosatt bare i den avtalestat hvor personen disponerer fast bolig. Hvis personen disponerer fast bolig i begge stater, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - 2) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat personen har sentrum for livsinteressene, eller hvis personen ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen har vanlig opphold;
 - 3) hvis personen har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen er statsborger;
 - 4) hvis personen er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i avtalestatene avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge avtalestatene, skal de kompetente myndigheter i avtalestatene ved gjensidig avtale søke å avgjøre i hvilken avtalestat personen skal anses bosatt for denne overenskomstens formål. Ved avgjørelsen skal det tas hensyn til stedet for effektiv ledelse, stedet for stiftelse og ethvert annet lignende kriterium. I mangel av en slik avtale, skal personen ikke ha krav på noen nedsettelse av eller fritak fra skatt som følger av denne overenskomsten bortsett fra i den utstrekning eller på en slik måte som de kompetente myndigheter i avtalestatene blir enige om.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomsten et fast forretningssted som

- place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - 1) a place of management;
 - 2) a branch;
 - 3) an office;
 - 4) a factory;
 - 5) a workshop, and
 - 6) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
 3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than nine months.
 4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where an enterprise of a Contracting State performs services in the other Contracting State
 - 1) through an individual who is present in that other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period, and more than 50 per cent of the gross revenues attributable to active business activities of the enterprise during this period or periods are derived from the services performed in that other State through that individual, or
 - 2) for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period, and these services are performed for the same project or connected projects through one or more individuals who are present and performing such services in that other State

the activities carried on in that other State in performing these services shall be deemed to be carried on through a permanent establishment of the enterprise situated in that other State, unless these services are limited to those mentioned in paragraph 6 which, if performed through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph. For the purposes of this paragraph, services performed by an individual on behalf of one enterprise shall not be considered to be performed by another enterprise through that individual unless that other enterprise supervises, directs or controls the manner in which these services are performed by the individual.
 5. For the purposes of paragraphs 3 and 4, where an enterprise of a Contracting State that is performing services in the other Contracting
- foretakets virksomhet helt eller delvis utøves gjennom.
2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:
 - 1) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
 - 2) en filial;
 - 3) et kontor;
 - 4) en fabrikk;
 - 5) et verksted; og
 - 6) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et steinbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes eller utnyttes.
 3. Stedet for et bygningsarbeid eller et anleggs- eller installasjonsprosjekt anses som et fast driftssted bare hvis det varer i mer enn ni måneder.
 4. Uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2, når et foretak i en avtalestat utfører tjenester i den annen avtalestat
 - 1) gjennom en fysisk person som er til stede i denne annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode, og mer enn 50 prosent av foretakets brutto inntekt fra aktiv forretningsvirksomhet i dette eller disse tidsrom skriver seg fra tjenester utført i den annen stat gjennom denne fysiske personen; eller
 - 2) i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode, og disse tjenestene er utført for det samme prosjektet eller tilknyttede prosjekter gjennom en eller flere fysiske personer som er tilstede og utfører slike tjenester i denne annen stat,

skal virksomheten drevet i denne annen stat ved utøvelsen av disse tjenestene, anses for å være drevet gjennom et fast driftssted som foretaket har i denne annen stat. Dette gjelder likevel ikke hvis denne virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter som nevnt i punkt 6, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville gjort dette faste forretningsstedet til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt. For dette punkts formål skal tjenester utført av en fysisk person på vegne av et foretak ikke anses utført av et annet foretak gjennom denne fysiske personen, med mindre dette andre foretaket har oppsyn med, styrer eller kontrollerer måten den fysiske personen utfører tjenestene.
 5. Ved anvendelsen av punkt 3 og punkt 4, skal et foretak som utfører tjenester i den annen avtalestat, som i en periode er fast tilknyttet

State is, during a period of time, associated with another enterprise that performs substantially similar services in that other State for the same project or for connected projects through one or more individuals who, during that period, are present and performing such services in that State, the first-mentioned enterprise shall be deemed, during that period of time to be performing services in the other State for that same project or for connected projects through these individuals. For the purpose of the preceding sentence, an enterprise shall be associated with another enterprise if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by the same persons, regardless of whether or not these persons are residents of one of the Contracting States.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- 1) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- 2) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- 3) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- 4) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- 5) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- 6) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs 1) to 5), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

7. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 8 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to

et annet foretak som i det vesentlige utfører tilsvarende tjenester i den annen avtalestat for det samme eller tilknyttede prosjekt gjennom en eller flere fysiske personer som er til stede og utfører slike tjenester i den annen avtalestat i den perioden, anses for å utføre tjenester i den annen avtalestat for det samme eller tilknyttede prosjekter gjennom disse fysiske personene. Ved anvendelsen av den foranstående setningen, skal et foretak anses fast tilknyttet et annet hvor det ene er kontrollert direkte eller indirekte av det andre eller begge er kontrollert direkte eller indirekte av samme personer, uavhengig av om disse personene er bosatt i en av avtalestatene.

6. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:

- 1) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretaket;
- 2) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
- 3) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
- 4) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
- 5) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive noen annen aktivitet for foretaket som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
- 6) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktiviteter som er nevnt i underpunktene 1) til 5), forutsatt at det faste forretningsstedets samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.

7. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 8 gjelder for, opptrer på vegne av et foretak og har, og vanligvis utøver, i en avtalestat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2, anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person

have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 6 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

8. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
9. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Chapter III

Taxation of Income

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property (including livestock and equipment used in agriculture and forestry), rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, aircraft and road vehicles shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

påtar seg for foretaket. Dette gjelder likevel ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 6, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningsstedet til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

8. Et foretak skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en avtalestat bare fordi det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.
9. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en avtalestat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen avtalestat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses som et fast driftssted for det annet.

Kapittel III

Skattlegging av inntekt

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en avtalestat erverver av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den avtalestat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom, (herunder besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk), rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip, luftfartøy og kjøretøy for veitransport skal ikke anses som fast eiendom.
3. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder for inntekt som erverves ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Profit

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 gjelder også for inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak, og for inntekt av fast eiendom som benyttes til utøvelse av selvstendige personlige tjenester.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjenesten til et foretak i en avtalestat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen avtalestat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så mye av den som kan tilskrives dette faste driftssted.
2. Når et foretak i en avtalestat utøver forretningsvirksomhet i den annen avtalestat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver avtalestat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig av det foretak hvis faste driftssted det er.
3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftsstedet, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
4. I den utstrekning det har vært vanlig praksis i en avtalestat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretakets samlede fortjeneste på dets forskjellige deler, skal intet i punkt 2 utelukke denne avtalestat fra å fastsette skattepliktig fortjeneste ved en slik fordeling som måtte være vanlig; den fordelingsmetode som anvendes skal imidlertid være slik at resultatet blir i overensstemmelse med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.
5. Ingen fortjeneste skal tilskrives et fast driftssted utelukkende på grunn av dettes innkjøp av varer for foretaket.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary. 7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.	6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyllestgjørende grunn for noe annet. 7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

*Article 8***International Traffic**

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, aircraft or road vehicles in international traffic shall be taxable only in that State.
2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance or rental of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise by that enterprise in international traffic shall be taxable only in that State where such use, maintenance or rental is supplementary or incidental to the operation of ships, aircraft or road vehicles in international traffic.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

*Article 9***Associated Enterprises**

1. Where
 - 1) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - 2) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,
 and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by rea-

*Artikkel 8***Internasjonal transport**

1. Fortjenesten til et foretak i en avtalestat fra driften av skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport i internasjonal transport, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Fortjenesten til et foretak i en avtalestat fra bruk, vedlikehold eller utleie av containere (innbefattet tilhengere, lektere og tilknyttet utstyr til transport av containere) benyttet til transport av varer i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne staten når slik bruk, vedlikehold eller utleie skjer som utfyllende eller tilfeldig tillegg til driften av skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport i internasjonal transport.
3. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 gjelder også for fortjeneste ervervet ved deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

*Artikkel 9***Foretak med fast tilknytning til hverandre**

1. I tilfelle hvor
 - 1) et foretak i en avtalestat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen avtalestat, eller
 - 2) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en avtalestat og et foretak i den annen avtalestat,

og det i slike tilfeller mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes

son of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - 1) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - 2) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, where dividends are derived and beneficially owned by the Government of a Contracting State, such dividends shall be taxable only in that State. For the purposes of this paragraph, the term “Government of a Contracting State” shall include:
 - 1) In Norway:
 - (1) the Central Bank of Norway;

i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.

2. I tilfelle hvor en avtalestat medregner i fortjenesten til et foretak som er hjemmehørende i denne stat – og skattlegger i samsvar med dette – fortjeneste som et foretak i den annen avtalestat er blitt skattlagt for i denne annen stat, og denne medregnede fortjeneste er fortjeneste som ville ha tilfalt foretaket i den førstnevnte stat dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretakene hadde vært slike som ville ha blitt avtalt mellom uavhengige foretak, skal denne annen stat foreta en passende justering av den skatt som er beregnet der av denne fortjeneste. Ved slik justering skal det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser, og de kompetente myndigheter i avtalestatene skal om nødvendig rådføre seg med hverandre.

Artikkel 10

Utbytte

1. Utbytte som utbetales fra et selskap hjemmehørende i en avtalestat til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slikt utbytte kan imidlertid også skattlegges i den avtalestat hvor selskapet som utdeler utbyttet er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvor den virkelige eier av utbyttet er bosatt i den annen avtalestat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:
 - 1) 5 prosent av utbyttets bruttobeløp hvis den virkelige eier er et selskap (med unntak av interessentskap) som direkte innehar minst 25 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler utbyttet;
 - 2) 15 prosent av utbyttets bruttobeløp i alle andre tilfelle.

Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som utbyttet utdeles av.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 2, når utbytte er ervervet av regjeringen i en avtalestat, som også er den virkelige rettighets-haver til utbyttet, skal slikt utbytte bare kunne skattlegges i denne stat. Ved anvendelsen av dette punkt skal uttrykket «regjeringen i en avtalestat» omfatte:
 - 1) i Norge:
 - (1) Norges Bank;

- (2) the Government Pension Fund Global; and
- (3) any entity wholly or mainly owned or established by the Government of Norway as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;
- 2) In Serbia:
- (1) the National Bank of Serbia; and
- (2) any entity wholly or mainly owned or established by the Government of Serbia as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights that is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident, and income from arrangements carrying the right to participate in profits to the extent so characterized under the laws of the Contracting State in which the income arises.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein, or performs in that State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.
- (2) Statens pensjonsfond utland; og
- (3) enhver enhet som helt eller i det vesentlige eies av eller som er opprettet av den norske regjeringen, og som de kompetente myndigheter i avtalestatene til enhver tid enes om;
- 2) i Serbia:
- (1) Nasjonalbanken i Serbia; og
- (2) enhver enhet som helt eller i det vesentlige eies av eller som er opprettet av den serbiske regjeringen og som de kompetente myndigheter i avtalestatene til enhver tid enes om.
4. Uttrykket «utbytte» i denne artikkel betyr inntekt av aksjer eller andre rettigheter som ikke er gjeldskrav, med rett til andel i overskudd, så vel som inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer. Som utbytte regnes også inntekt fra ordning med rett til andel i overskudd i den utstrekning den betegnes som det etter lovgivningen i den avtalestat hvor inntekten skriver seg fra.
5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 gjelder ikke når den virkelige eier av utbyttet er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og de rettigheter hvorav utbyttet utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste stedet. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
6. Når et selskap hjemmehørende i en avtalestat erverver fortjeneste eller inntekt fra den annen avtalestat, kan denne annen stat ikke skattlegge utbytte utdelt av selskapet, med mindre utbyttet er betalt til en person bosatt i denne annen stat, eller de rettigheter som utbyttet utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted eller fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd, selv om det utdelte utbyttet eller det ikke-utdelte overskuddet helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividends are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if the recipient is the beneficial owner of such interest and such interest is derived by:
 - 1) the Government of the other Contracting State or political subdivisions or local authorities thereof;
 - 2) the Central or National Bank of the other Contracting State;
 - 3) a financial institution controlled or mainly owned by the Government of the other Contracting State or political subdivisions or local authorities thereof.
4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profit, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services

7. Bestemmelsene i denne artikkel gjelder ikke dersom hovedformålet eller et av hovedformålene til noen person knyttet til stiftelsen eller tildelingen av aksjene eller andre rettigheter som utbyttet betales i anledning av, var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller tildelingen.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en avtalestat og utbetales til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den avtalestat hvor renten skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men dersom den virkelige eier av rentene er hjemmehørende i den annen avtalestat, skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 pst av brutto renteinntekter.
3. Uansett bestemmelsene i punkt 2, skal renter som skriver seg fra en avtalestat og utbetales til en person som er bosatt i den annen avtalestat bare skattlegges i denne annen stat dersom den virkelige eier og mottaker er:
 - 1) regjeringen i den annen avtalestat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter;
 - 2) sentralbanken eller nasjonalbanken til den annen avtalestat;
 - 3) en finansinstitusjon kontrollert eller i det vesentlige eiet av den annen avtalestats regjering eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.
4. Uttrykket «renter» i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke, og uansett om de innebærer en rett til å ta del i debtors fortjeneste eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner og andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og tilleggsbetalinger som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Straffetillegg for sen betaling anses ikke som renter etter denne artikkel.
5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 gjelder ikke når den virkelige eier av rentene er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og

from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
8. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

den fordring som foranlediger rentebetalin- gen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste stedet. I så fall får bestemmelse- ne i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

6. Renter skal anses å skrive seg fra en avtales- tat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten han er bosatt i en avtalestat eller ikke, i en avtalestat har et fast driftssted eller fast sted som den gjeld rentene betales av er knyttet til, og som rentene belastes, skal slike renter anses for å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste stedet ligger.
7. Når rentebeløpet på grunn av et særlig for- hold mellom betaleren og den virkelige eier, eller mellom begge disse og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige eieren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, gjelder bestemmelsene i denne artikkel bare for det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av avtalestatene, hvorunder det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.
8. Bestemmelsene i denne artikkel gjelder ikke dersom hovedformålet eller et av hovedfor- målene til noen person knyttet til stiftelsen eller tildelingen av fordringen som rentene betales i anledning av, var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller tildelin- gen.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en avtalestat og utbetales til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i den avtalestat hvor royaltyen skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men dersom den virkelige eier av royaltyen er hjemmehørende i den annen avtalestat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:

- 1) 5 per cent of the gross amount of the royalties within the meaning of subparagraph 1) of paragraph 3 of this Article;
 - 2) 10 per cent of the gross amount of the royalties within the meaning of subparagraph 2) of paragraph 3 of this Article.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration:
- 1) for the use of, or the right to use any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films or films or tapes used for radio or television broadcasting;
 - 2) for the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such rela-
- 1) 5 pst av royaltyens bruttobeløp for royalty som omfattes av punkt 3 underpunkt 1) i denne artikkelen;
 - 2) 10 pst av royaltyens bruttobeløp for royalty som omfattes av punkt 3 underpunkt 2) i denne artikkelen.
3. Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for:
- 1) bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografiske filmer, filmer eller kassetter for radio eller fjernsynsutsendelser;
 - 2) bruken av, eller retten til å bruke, ethvert patent, varemerke, mønster eller modell, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmåte, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr eller for opplysninger om industriell, kommersiell eller vitenskapelig erfaring.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 gjelder ikke når den virkelige eier av royaltyen er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor royaltyen skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen, reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste stedet. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
5. Royalty skal anses for å skrive seg fra en avtalestat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler royaltyen, enten han er bosatt i en avtalestat eller ikke, i en avtalestat har et fast driftssted eller et fast sted som forpliktelsen til å betale royaltyen er knyttet til, og slik royalty blir belastet det faste driftssted eller det faste stedet, skal slik royalty anses for å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste stedet ligger.
6. Når royaltybeløpet på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige eieren av royaltyen eller mellom begge disse og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige eier hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget,

tionship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, aircraft or road vehicles operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or road vehicles, shall be taxable only in that State.
4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) as referred to in paragraph 2 of Article 8 shall be taxable only in that State, irrespective of whether such containers form part of the business property of a permanent establishment which that enterprise has in the other Contracting State.
5. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests of any kind deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly

skal bestemmelsene i denne artikkel bare gjelde for det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av avtalestatene, hvorunder det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

7. Bestemmelsene i denne artikkel gjelder ikke dersom hovedformålet eller et av hovedformålene til noen person knyttet til stiftelsen eller tildelingen av rettighetene som royaltyen betales i anledning av, var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller tildelingen.

Artikkel 13

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en avtalestat erverver ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en avtalestat har i den annen avtalestat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en avtalestat har i den annen avtalestat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester, kan skattlegges i denne annen stat. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.
3. Gevinst ervervet av et foretak i en avtalestat ved avhendelse av skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport drevet i internasjonal transport, eller løsøre knyttet til driften av slike skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
4. Gevinst ervervet av et foretak i en avtalestat ved avhendelse av containere (herunder tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) som nevnt i artikkel 8 punkt 2, skal bare kunne skattlegges i denne avtalestat. Dette gjelder uavhengig av om slike containere utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som foretaket har i den annen avtalestat.
5. Gevinst som en person bosatt i en avtalestat erverver ved avhendelse av aksjer eller lignende andeler i et selskap hvor mer enn 50 prosent av deres verdi direkte eller indirekte

from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

6. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3, 4 and 5 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State, unless:
 - 1) he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
 - 2) his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment

skriver seg fra fast eiendom som ligger i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.

6. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn dem som er omhandlet i punktene 1, 2, 3, 4 og 5, skal bare kunne skattlegges i den avtalestat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14

Inntekt fra selvstendige personlige tjenester (fritt yrke)

1. Inntekt som en fysisk person bosatt i en avtalestat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre:
 - 1) han har et fast sted som regelmessig står til rådighet for ham i den annen avtalestat med hensyn til utøvelsen av virksomheten; i så fall kan bare så mye av inntekten som kan tilskrives det faste stedet skattlegges i denne annen stat; eller
 - 2) han oppholder seg i den annen avtalestat i ett eller flere tidsrom som til sammen utgjør eller overstiger 183 dager i løpet av noen tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår; i så fall kan bare så mye av inntekten som kan tilskrives aktivitetene i den annen avtalestat skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «selvstendige personlige tjenester» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

Inntekt fra lønnsarbeid

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18 og 19, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen avtalestat. Hvis arbeidet er utført i den annen avtalestat, kan godtgjørelse som skriver seg derfra, skattlegges i denne annen stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid utført i den annen

exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- 1) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve months period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - 2) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - 3) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in that other State, and
 - 4) the employment is not a case of hiring out of labour.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road vehicle operated in international traffic shall be taxable only in the State of which the recipient is a resident.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment directly connected with a building site or construction or installation project in the other Contracting State which does not constitute a permanent establishment of the employer paying the remuneration, or on whose behalf the remuneration is paid, under the provisions of paragraph 3 of Article 5, shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 16

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Entertainers and Sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sports person, from that resident's personal activities as such

avtalestat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:

- 1) mottakeren oppholder seg i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av noen tolv-måneders periode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår, og
 - 2) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og
 - 3) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i denne annen stat, og
 - 4) arbeidsforholdet ikke er et tilfelle av utleie av arbeidskraft.
3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse mottatt av en person bosatt i en avtalestat for lønnsarbeid utført om bord i et skip, luftfartøy eller kjøretøy for veitransport drevet i internasjonal transport, bare kunne skattlegges i staten der lønns mottakeren er bosatt.
4. Uansett de foranstående bestemmelsene i denne artikkel, skal godtgjørelse mottatt av en person bosatt i en avtalestat for lønnsarbeid som er direkte knyttet til stedet for et bygningsarbeid eller et anleggs- eller installasjonsprosjekt i den annen avtalestat bare kunne skattlegges i den førstnevnte staten så lenge foretaket som utbetaler lønnsinntektene eller foretaket som lønnsinntektene utbetales på vegne av, ikke har et fast driftssted i den annen avtalestat etter bestemmelsene i artikkel 5 punkt 3.

Artikkel 16

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som mottas av en person bosatt i en avtalestat, i egenskap av medlem av styret eller lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

Underholdningsartister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en avtalestat erverver ved personlig virksomhet utøvet i den annen avtalestat som underholdningsartist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller

exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson acting as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportspersons if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or political subdivisions or local authorities thereof or if the activities are exercised within the framework of a cultural or sports exchange programme approved by both Contracting States. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State in which the entertainer or sportsperson is a resident.

Article 18

Pensions, Annuities, Payments under a Social Security System and Alimony

1. Pensions, annuities and other similar payments, including payments under a social security system, arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. However, such payments may also be taxed in the State in which they arise, but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the payments.
3. The term “annuity” means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during his life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.
4. Alimony and other maintenance payments paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. However, any alimony or other maintenance payments paid by a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, to the extent it is not allowable as a relief to the payer, be taxable only in the first-mentioned State.

musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.

2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en underholdningsartist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den avtalestat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som underholdningsartister eller idrettsutøvere utøver i en avtalestat hvis besøket i denne staten understøttes helt eller hovedsaklig av offentlige midler fra den ene eller begge avtalestatene eller en av deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller hvis virksomheten er godkjent av begge avtalestater som å være et ledd i et program for sports- eller kulturutveksling. I et slikt tilfelle skal inntekten bare kunne skattlegges i den staten der artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 18

Pensjoner, livrenter, trygdeytelser og underholdsbidrag

1. Pensjoner, livrenter og andre lignende utbetalinger, herunder trygdeytelser, som skriver seg fra en avtalestat og som betales til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike utbetalinger kan imidlertid også skattlegges i den stat hvor de skriver seg fra, men den skatt som ilegges skal ikke overstige 15 prosent av bruttobeløpet.
3. Uttrykket «livrente» betyr et fastsatt beløp som betales til en fysisk person periodisk til fastsatte tider i løpet av et bestemt antall år, eller på livstid, i henhold til en forpliktelse til å foreta utbetalingene som motytelse for der-til svarende dekkende og fullt vederlag.
4. Underholdsbidrag og annet beløp til underhold som betales til en person bosatt i en avtalestat skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid skal ethvert underholdsbidrag eller annet beløp til underhold som betales av en person bosatt i en avtalestat til en person bosatt i den annen avtalestat, i den utstrekning det ikke er fradragsberettiget for betaleren, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

*Article 19***Government Service**

1.
 - 1) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - 2) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - is a national of that State; or
 - did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

*Article 20***Students**

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

*Article 21***Offshore Activities**

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provision of this Convention.
2. A person who is a resident of a Contracting State and carries on activities offshore in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 3 and 4 of this Article, be deemed in relation to those activities to be carrying on business in

*Artikkel 19***Offentlig tjeneste**

1.
 - 1) Lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjoner, som betales av en avtalestat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, til en fysisk person for tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet eller enhet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
 - 2) Slik lønn og annen lignende godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen avtalestat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:
 - er statsborger av denne stat; eller
 - ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre nevnte tjenester.
2. Bestemmelsene i artiklene 15, 16 og 17 skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse for tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en avtalestat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

*Artikkel 20***Studenter og lærlinger**

En student eller lærling som oppholder seg i en avtalestat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, og som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en avtalestat var, bosatt i den annen avtalestat, skal ikke skattlegges i den førstnevnte stat for beløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløpene skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

*Artikkel 21***Virksomhet utenfor kysten**

1. Bestemmelsene i denne artikkel gjelder uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.
2. En person som er bosatt i en avtalestat og driver virksomhet utenfor kysten av den annen avtalestat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i denne annen stat, skal, med forbehold av punktene 3 og 4 i denne artikkel, anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom

that other State through a permanent establishment situated therein.

3. The provisions of paragraph 2 and sub-paragraph 2) of paragraph 6 shall not apply where the activities are carried on for a period not exceeding 30 days in the aggregate in any twelve months period commencing or ending in the fiscal year concerned. However, for the purposes of this paragraph:

- 1) activities carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be regarded as carried on by the enterprise with which it is associated if the activities in question are substantially the same as those carried on by the last-mentioned enterprise;
- 2) an enterprise shall be associated with another enterprise if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by the same persons, regardless of whether or not these persons are residents of one of the Contracting States.

4. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources are being carried on in a Contracting State, or from the operation of tugboats and other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

5. 1) subject to the provisions of sub-paragraph 2) of this paragraph, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State. However, such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is carried on offshore for an employer who is not a resident of the other State and provided that the employment is carried on for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned.

et fast driftssted der med hensyn til denne virksomhet.

3. Bestemmelsene i punkt 2 og punkt 6 underpunkt 2) i denne artikkel får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av noen tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:

1) virksomhet utøvet av et foretak som er fast tilknyttet et annet foretak skal anses for å være utøvet av det foretak det er tilknyttet hvis den angjeldende virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretak utøver;

2) et foretak skal anses å være fast tilknyttet et annet foretak dersom det ene direkte eller indirekte kontrolleres av det andre, eller begge kontrolleres direkte eller indirekte av de samme personer, uavhengig av om disse personer er bosatt i en av avtalestatene.

4. Fortjeneste ervervet av et foretak i en avtalestat ved transport av forsyninger eller personell til et område eller mellom områder hvor det foregår virksomhet tilknyttet undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i en avtalestat, eller ved driften av taubåter og andre hjelpesfartøyer tilknyttet slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den stat der foretaket er hjemmehørende.

5. 1) Med forbehold av underpunkt 2) i dette punkt, kan lønn og annen liknende godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid tilknyttet undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen avtalestat, skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne stat. Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den førstnevnte stat hvis arbeidet er utøvet utenfor kysten, for en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og forutsatt at arbeidet er utført der i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av noen tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår.

- 2) salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities connected with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources are being carried on in the other Contracting State, or in respect of an employment exercised aboard tugboats or other vessels operated auxiliary to such activities, shall be taxable only in the first-mentioned State.
6. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:
- 1) exploration or exploitation rights; or
 - 2) property situated in the other Contracting State and used in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in that other State; or
 - 3) shares or comparable interest of any kind deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from such rights or such property or from such rights and such property taken together,
- may be taxed in that other State.
- 2) Lønn og annen liknende godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til et område eller mellom områder hvor virksomhet tilknyttet undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen avtalestat, eller i anledning lønnsarbeid utført om bord i taubåter eller andre hjelpfartøyer tilknyttet slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den avtalestat hvor lønnsinntakeren er bosatt.
6. Gevinst som en person bosatt i en avtalestat erverver ved avhendelse av:
- 1) undersøkelses- eller utvinningsrettigheter; eller
 - 2) eiendeler som befinner seg i den annen avtalestat og som benyttes i forbindelse med virksomhet tilknyttet undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i denne annen stat; eller
 - 3) aksjer eller enhver liknende andel i et foretak hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skrives fra slike rettigheter eller slike eiendeler, eller fra slike rettigheter og slike eiendeler sett under ett,
- kan skattlegges i denne annen stat.

In this paragraph the term “exploration or exploitation rights” means rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources in the other Contracting State, including rights to interests in or to the benefit of such assets.

I dette punkt betyr uttrykket «undersøkelses- eller utvinningsrettigheter» rettigheter til aktiva som skal utvinnes ved undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen avtalestat, herunder rettigheter til andeler i eller til fordel av slik eiendel.

Article 22

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or

Artikkel 22

Annen inntekt

1. Inntekter som oppbæres av en person bosatt i en avtalestat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skrives fra bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat, eller i denne annen stat yter selvsten-

performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.
4. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the income is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Chapter IV

Methods for elimination of Double Taxation

Article 23

Elimination of Double Taxation

1. In Norway, double taxation shall be avoided as follows:
Subject to the provisions of the laws of Norway regarding the allowance as a credit against Norwegian tax of tax payable in a territory outside Norway, which shall not affect the general principle of this Article -
 - 1) Where a resident of Norway derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Serbia, Norway shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Serbia on that income.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Serbia.
 - 2) Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Norway is exempt from tax in Norway, Norway may nevertheless include such income in the tax base, but shall allow as a deduction from the Norwegian tax on

dige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra reelt er knyttet til det faste driftssted eller faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

3. Uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2, kan inntekter som oppebæres av en person bosatt i en avtalestat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, og som skriver seg fra den annen avtalestat, også skattlegges i denne annen stat.
4. Bestemmelsene i denne artikkel får ikke anvendelse dersom hovedformålet eller et av hovedformålene til noen person knyttet til stiftelsen eller tildelingen av de rettigheter som inntekten betales i anledning av, var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller tildelingen.

Kapittel IV

Metoder for unngåelse av dobbeltbeskatning

Artikkel 23

Unngåelse av dobbeltbeskatning

1. I Norge skal dobbeltbeskatning unngås på følgende måte:
Med forbehold for bestemmelsene i Norges lovgivning om godskrivning i norsk skatt mot skatt betalt i et område utenfor Norge, som likevel ikke skal påvirke de alminnelige prinsipper i denne artikkel
 - 1) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Serbia, skal Norge innrømme som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt, et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt på denne inntekten i Serbia.
Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til den inntekt som kan skattlegges i Serbia.
 - 2) Når, i henhold til noen bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppebæres av en person bosatt i Norge er unntatt fra beskatning i Norge, kan Norge likevel medregne slik inntekt i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den norske inn-

income that part of the income tax which is attributable to the income derived from Serbia.

2. In Serbia, double taxation shall be avoided as follows:

1) Where a resident of Serbia derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Norway, Serbia shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Norway.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Norway.

2) Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Serbia is exempt from tax in Serbia, Serbia may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

Chapter V

Special Provisions

Article 24

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has

tektsskatten med den del av den norske inntektsskatten som kan henføres til den inntekt som skriver seg fra Serbia.

2. I Serbia skal dobbeltbeskatning unngås på følgende måte:

1) Når en person bosatt i Serbia oppbeærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Norge, skal Serbia innrømme som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt, et beløp som tilsvarende den inntektsskatt som er betalt på denne inntekten i Norge.

Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til den inntekt som kan skattlegges i Norge.

2) Når, i henhold til noen bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppbeøres av en person bosatt i Serbia er unntatt fra beskatning i Serbia, kan Serbia likevel ta den unntatte inntekten med i beregningsgrunnlaget for skatten på denne personens gjenværende inntekt.

Kapittel V

Særlige bestemmelser

Artikkel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en avtalestat skal ikke i den annen avtalestat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosted. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en av eller begge avtalestatene.
2. Statsløse personer som er bosatt i en avtalestat skal ikke i noen avtalestat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt denne annen stats egne borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosettelse.
3. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en avtalestat har i den annen avta-

in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

lestat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet. Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en avtalestat til å innrømme personer bosatt i den annen avtalestat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.

4. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 7 eller artikkel 12 punkt 6 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretak i en avtalestat til en person bosatt i den annen avtalestat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger ville vært om de hadde blitt utbetalt til en person bosatt i den førstnevnte stat.
5. Foretak i en avtalestat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen avtalestat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelse som andre lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.
6. Bestemmelsene i denne artikkel skal uansett bestemmelsene i artikkel 2 i denne overenskomst, få anvendelse på skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 25

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge avtalestater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den avtalestat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 24 punkt 1, for den kompetente myndighet i den avtalestat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i disse staters interne lovgivning. Saken må fremmes innen tre år fra den første underret-

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in

ning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen avtalestat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i avtalestatenes interne lovgivning.
3. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i denne overenskomst.
4. De kompetente myndigheter i avtalestatene kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre, herunder gjennom en felles kommisjon bestående av dem selv eller deres representanter, med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter.

Artikkel 26

Utvexling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal utveksle slike opplysninger som er overskuelig relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst, eller for forvaltningen eller håndhevingen av de interne lovbestemmelser som gjelder skatter av enhver art som utskrives på vegne av avtalestatene, eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Utveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives, ikke er i strid med denne overenskomst. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artiklene 1 og 2.
2. Opplysninger som er mottatt av en avtalestat i henhold til punkt 1 skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare gjøres tilgjengelige for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsfor-

relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraph 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - 1) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - 2) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - 3) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
 4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
 5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.
- føyninger eller annen rettsforfølging, avgjøre klager vedrørende de skatter som nevnes i punkt 1, eller føre tilsyn med noe som er nevnt ovenfor. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan gjøre opplysningene tilgjengelige under offentlige rettsmøter eller i judicielle avgjørelser. Uansett det foregående kan informasjon mottatt av en avtalestat brukes til andre formål når slik informasjon kan brukes til slike andre formål med hjemmel i begge staters lovgivning og de kompetente myndigheter i bistandsstaten tillater slik bruk.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en avtalestat en forpliktelse til:
 - 1) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen avtalestats lovgivning og administrative praksis;
 - 2) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen avtalestats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
 - 3) å gi opplysninger som ville røpe næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger som ville stride mot allmenne interesser (ordre public) dersom de ble gjort tilgjengelige.
 4. Hvis en avtalestat har anmodet om opplysninger i medhold av denne artikkel, skal den annen avtalestat anvende sine midler for innhenting av opplysninger for å skaffe de anmodede opplysningene, selv om den annen stat ikke selv har behov for slike opplysninger til sine egne skatteformål. Begrensningene i punkt 3 i denne artikkel gjelder for den forpliktelsen som følger av foregående setning, men ikke i noe tilfelle skal disse begrensningene tolkes slik at de tillater en avtalestat å avslå å skaffe opplysninger utelukkende fordi denne stat ikke for sin del har interesse av slike opplysninger.
 5. Ikke i noe tilfelle skal bestemmelsene i punkt 3 tolkes slik at de tillater en avtalestat å avslå å fremskaffe opplysninger utelukkende fordi opplysningene må innhentes fra en bank, annen finansiell institusjon, forvalter eller person som opptrer i egenskap av representant eller fullmektig, eller fordi opplysningene vedrører eierskapsinteresser i en person.

*Article 27***Members of Diplomatic Missions and Consular Posts**

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.
2. Insofar as, due to fiscal privileges granted to members of diplomatic missions and consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special international agreements, income is not subject to tax in the receiving State, the right to tax shall be reserved to the sending State.

*Chapter VI***Final Provisions***Article 28***Entry into Force**

1. The Contracting States shall notify each other in writing, through diplomatic channels, that the procedures required by their domestic laws for entry into force of this Convention have been complied with.
2. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications and its provisions shall have effect in respect of taxes on income derived in each fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.
3. The Convention between the Socialist Federal Republic of Yugoslavia and the Kingdom of Norway for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital signed at Oslo on 1 September 1983 shall terminate in relations between the Republic of Serbia and the Kingdom of Norway upon the entry into force of this Convention, and its provisions shall cease to have effect on the date on which this Convention becomes effective according to the provisions of paragraph 2 of this Article.

*Article 29***Termination**

This Convention shall remain in force indefinitely, but either of the Contracting States may, on or

*Artikkel 27***Medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat**

1. Intet i denne overenskomsten skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.
2. I den utstrekning inntekt ikke er undergitt beskatning i mottakerstaten på grunn av skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige internasjonale avtaler, skal beskatningsretten være forbeholdt senderstaten.

*Kapittel VI***Sluttbestemmelser***Artikkel 28***Ikrafttredelse**

1. Avtalestatene skal gjennom diplomatiske kanaler skriftlig underrette hverandre om gjennomføringen av de tiltak som er nødvendige etter deres interne lovgivning for å sette denne overenskomsten i kraft.
2. Overenskomsten skal tre i kraft på datoen for den siste av disse underrettelser og skal ha virkning for skatter på inntekt oppebåret i ethvert skatteår som begynner på eller etter første dag i januar i kalenderåret som etterfølger det år overenskomsten trer i kraft.
3. Overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Den Sosialistiske Føderative Republikk Jugoslavia til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Oslo 1. september 1983, skal opphøre mellom Kongeriket Norge og Republikken Serbia fra den dato denne overenskomsten trer i kraft og skal slutte å ha virkning fra og med den datoen denne overenskomsten får virkning i henhold til punkt 2 i denne artikkel.

*Artikkel 29***Opphør**

Denne overenskomsten skal forbli i kraft på ubestemt tid, men hver avtalestat kan bringe overens-

before the 30th of June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination. In such event, the Convention shall cease to have effect in respect of taxes on income derived in each fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice of termination has been given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE at Oslo this 17th day of June 2015 in two originals, in the Norwegian, Serbian and English languages, both originals being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government
of the Kingdom of
Norway

Siv Jensen
Minister of Finance

For the Government
of the Republic of
Serbia

Dusan Vujovic
Minister of Finance

komsten til opphør ved å gi skriftlig varsel om oppsigelse gjennom diplomatiske kanaler innen 30. juni i ethvert kalenderår som følger etter en periode på fem år fra datoen da overenskomsten trer i kraft. I et slikt tilfelle skal overenskomsten opphøre å ha virkning med hensyn til skatter som svares av inntekt som opptjenes i ethvert inntektsår som begynner på eller etter den første dagen i januar i det kalenderår som etterfølger det år da varselet ble gitt.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomsten.

Utferdiget i to eksemplarer i Oslo den 17. juni 2015, på det norske, serbiske og engelske språk, slik at begge originaler har lik gyldighet. I tilfelle tekstene avviker fra hverandre, skal den engelske teksten være avgjørende.

For Regjeringen i
Kongeriket Norge

Siv Jensen
Finansminister

For Regjeringen i
Republikken Serbia

Dusan Vujovic
Finansminister

Protocol

At the moment of signing the Convention between the Republic of Serbia and the Kingdom of Norway for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income (hereinafter referred to as “Convention”), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of this Convention:

1. With reference to Articles 11 and 12 it is understood that if after the signature of this Convention, Serbia signs a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income with a third State which is a member of the European Union and that Convention provides for lower tax rates on interest or royalties than the rates provided for in this Convention, then the competent authorities of both States should meet as soon as possible to discuss a corresponding reduction of the rates in the relevant Articles.
2. With reference to Article 11 paragraph 3, it is understood that in the case of Norway, the

Protokoll

På tidspunktet for undertegning av overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Republikken Serbia for å unngå dobbeltbeskatning og forebygge skatteunndragelser med hensyn til skatter av inntekt (heretter benevnt «overenskomsten»), har de undertegnende blitt enige om de følgende bestemmelser som skal utgjøre en integrert del av denne overenskomst:

1. Med hensyn til artiklene 11 og 12 er det enighet om at hvis Serbia etter undertegningen av denne avtalen undertegner en avtale om unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt med et tredjeland som er et medlem av den Europeiske Union, og avtalen inneholder lavere kildeskattesatser på renter og royalty enn dem som gjelder etter denne avtalen, så skal de kompetente myndigheter møtes så snart som mulig med sikte på å diskutere en tilsvarende reduksjon i satsene i de relevante artikler.
2. Men hensyn til artikkel 11 punkt 3 er det enighet om at for Norge skal uttrykket

term “the Government of a Contracting State” includes the Government Pension Fund Global.

«regjeringen i en avtalestat» omfatte Statens pensjonsfond utland.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne protokollen.

DONE at Oslo this 17th day of June 2015, in two originals in the Norwegian, Serbian and English languages, both originals being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

Utfærdiget i to eksemplarer i Oslo den 17. juni 2015, på det norske, serbiske og engelske språk, slik at begge originaler har lik gyldighet. I tilfelle tekstene avviker fra hverandre, skal den engelske teksten være avgjørende.

For the Government
of the Kingdom of
Norway

For the Government
of the Republic of
Serbia

For Regjeringen i
Kongeriket Norge

For Regjeringen i
Republikken Serbia

Siv Jensen
Minister of Finance

Dusan Vujovic
Minister of Finance

Siv Jensen
Finansminister

Dusan Vujovic
Finansminister
